

تعیین نیازهای توانبخشی خدمات ارتوپدی در زلزله بم

*وحید نجاتی^۱، دکتر سید محمد ابراهیم موسوی^۲، دکتر محمد رضا سروش^۳

چکیده

هدف: هدف از بررسی حاضر تعیین نوع و میزان نیازهای توانبخشی مصدومین زلزله شهرستان بم در سال ۱۳۸۲ بوده است.

روش بررسی: این پژوهش یک مطالعه مقطعی است که بر روی ۳۰۰۰ نفر از مجرموین زلزله بم که به بیمارستان‌های کشور ارجاع شده بودند، انجام شده است. از بین بیمارستان‌های کشور به صورت تصادفی ساده چهار بیمارستان انتخاب و کلیه بیماران چهار بیمارستان منتخب به صورت سرشماری در مطالعه شرکت داده شدند.

یافته‌ها: بررسی ضایعات نشان داد که ۶۷/۷۴ درصد ضایعات، شکستگی و دررفتگی بوده است. پس از آن ضایعات تروماتیک سیستم اعصاب مرکزی و محیطی به ترتیب ۹/۵۳ و ۱۱/۱۵ درصد شیوع داشت. سایر موارد مشتمل بر ضایعات بافت نرم (۳/۱۷ درصد)، زخم باز (۹/۴۸ درصد)، ضایعات عروقی (۷/۲۲ درصد) و قطع عضو (۵/۵۵ درصد) از شیوع کمتری برخوردار بودند.

نتیجه‌گیری: نتیجه کاربردی که می‌توان از این بررسی برای مدیریت بحران در زلزله گرفت این است که بیشترین متخصصین مورد نیاز در تیم پزشکی، متخصصان ارتوپدی و توانبخشی (فیزیوتراپی و ارتوپدی فنی) می‌باشند و کلینیک‌های صحرایی توانبخشی در بیمارستان‌های صحرایی بسیار مورد نیاز است تا از عواقب ناشی از عدم ارائه توانبخشی به موقع جلوگیری شود.

کلید واژه‌ها: نیازهای توانبخشی / زلزله بم / خدمات ارتوپدی / فیزیوتراپی / ارتوپدی فنی

• هزینه این پژوهش از محل اعتبارات مؤسسه آموزش عالی علمی کاربردی هلال احمد ایران پرداخت شده است.

- ۱- کارشناس ارشد فیزیوتراپی، دانشجوی دکترای تخصصی علوم اعصاب، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
- ۲- متخصص ارتوپدی و تروماتولوژی، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
- ۳- پژوهش عمومی، پژوهشکده مهندسی و علوم پزشکی جانbazan

تاریخ دریافت مقاله: ۸۵/۷/۱۵
تاریخ پذیرش مقاله: ۸۵/۱۰/۲

*آدرس نویسنده مسئول:
تهران، اوین، بلوار دانشجو، بن بست کودکیار، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، گروه علوم اعصاب
تلفن: ۰۲۶۱ ۲۲۴۲۳۲۵

* E-mail: vhdnejati@yahoo.com

مقدمه

بین المللی بیماری‌ها^۳ ویرایش دهم بود، مورد بررسی قرار گرفت. به منظور تعیین تعداد حجم نمونه ابتدا مطالعه مقدماتی به صورت تصادفی در ۱۶۸ بیمار ارجاع شده به بیمارستان میلاد انجام گرفت و براساس آن حجم کل نمونه مشخص گردید. تعداد بیماران مورد بررسی که در کد گذاری بین المللی بیماری‌ها جزء بیماران تروماتیک محسوب می‌شدند و در این بررسی شرکت داده شدند ۳۰۰۰ نفر بودند. پس از تعیین ضایعات، از کتب مرجع درمانهای توانبخشی مورد نیاز بیماران استخراج گردید. پس از جمع آوری اطلاعات، داده‌های مربوطه وارد نرم افزار اس.پی.اس.اس ویرایش یازدهم^۴ شد و نتایج استخراج گردید.

یافته‌ها

بررسی ضایعات نشان داد که بیشترین ضایعه‌ای که موجب ارجاع بیماران به بیمارستان شده است، شکستگی و دررفتگی بوده است. (۶۳/۷۴ درصد)، پس از آن ضایعات تروماتیک سیستم اعصاب مرکزی و محیطی شیوع فراوان دارد. (به ترتیب ۱۱/۱۵ و ۹/۵۳ درصد) و سایر موارد مشتمل بر ضایعات بافت نرم (۳/۱۷ درصد)، زخم باز (۹/۴۸ درصد)، ضایعات عروقی (۷۲/۰ درصد) و قطع عضو (۵۵/۰ درصد) از شیوع کمتری برخوردارند.

دررفتگی و شکستگی:

جدول شماره ۱ ضمن تشریح شکستگی‌های اندام فوقانی به تفکیک، تعداد مصدومین را در جامعه مورد بررسی نشان می‌دهد. دوره توانبخشی مورد نیاز و نوع ارتهای مورد نیاز و مدت زمانی که فرد باید ارته را مورد استفاده قرار دهد ذکر شده است (۷، ۶).

در جدول شماره ۲ ضمن تشریح تعداد شکستگی‌های اندام تحتانی در جامعه مورد بررسی، دوره توانبخشی مورد نیاز این گروه و نوع ارتهای مورد نیاز ذکر شده است (۷، ۶).

جدول شماره ۳ نشان دهنده تعداد شکستگی‌های ستون فقرات مصدومین زلزله بم است. دوره توانبخشی مورد نیاز این گروه و نوع ارتهای مورد نیاز ذکر شده است.

جدول شماره ۴ نشان دهنده تعداد در رفتگی‌های مفاصل در مصدومین زلزله بم است. دوره توانبخشی و نوع ارتهای مورد نیاز نیز در جدول ذکر شده است (۷، ۶).

ضایعات بافت نرم:

جدول شماره ۵ دوره توانبخشی و ارتهای مورد نیاز برای ضایعات بافت نرم را در مصدومین زلزله بم به تفکیک نوع آسیب مورد بررسی نشان داده است (۸).

زلزله یکی از شایع ترین و مخرب ترین حوادث طبیعی است که به دلیل بر جای نهادن مجروحان بسیار در زمان اندک، و نیز عدم آگاهی قبلی و تخریب امکانات موجود و همچنین فقدان دسترسی سریع و مناسب به مصدومان، رویکرد ویژه‌ای را در طب حوادث به خود اختصاص داده است (۱). در این خصوص شناخت نوع و میزان ضایعات و عوارض ناشی از آن به جهت برخورد و مقابله از جنبه پزشکی واجد اهمیت است. ساعت پنج و سی دقیقه جممه پنجم دی ماه ۱۳۸۲ به بازلزله‌ای به قدرت ۶/۳ ریشتر لرزید و بالغ بر ۴۰/۰۰۰ کشته و ۳۰/۰۰۰ مجروح بر جای گذاشت (۲). در زلزله قسمت عمده مجروحانی که نیازمند خدمات پزشکی هستند، افرادی هستند که دچار کوفتگی، بریدگی‌های جزئی و شکستگی‌های ساده می‌شوند و نیاز به عمل جراحی ندارند (۳).

از آنجا که ایران کشوری بلاخیز است و می‌توان آن را یکی از مستعدترین کشورهای جهان برای وقوع بلاایا دانست (۴) و تقریباً ۹۰٪ مردم کشورمان در معرض خطرات ناشی از زلزله و سیل قرار دارند لزوم و اهمیت بررسی و شناخت نیازهای اولیه و مهم متعاقب بروز زلزله امری اجتناب ناپذیر است. آسیب پذیری کشورما در برابر زلزله ۱۰۰۰ آمریکا و ۱۰۰ برابر ژاپن است و آمارهای سالهای ۱۹۸۰-۲۰۰۰ نشان می‌دهد که هر ساله در کشورمان بطور متوسط ۱۰۷۴ نفر بر اثر زلزله جان خود را از دست داده اند (۵).

لزوم انجام مطالعه حاضر آن است که تعیین میزان خدمات توانبخشی مورد نیاز مصدومین زلزله می‌تواند در ارائه خدمات توانبخشی (مشتمل بر تعداد و نوع متخصصین و وسائل کمک حرکتی، ارته، پروتز و سایر تجهیزات) برای مصدومین زلزله راهگشا باشد. همچنین تعداد و نوع نیروهای امدادی و تجهیزات مورد نیاز در موارد مشابه را می‌توان تخمین زد. هدف از این مقاله آشنایی مخصوصاً توانبخشی با نوع و میزان خدمات توانبخشی مورد نیاز مصدومین زلزله می‌باشد و همچنین می‌تواند برای برنامه‌ریزی مدیران توانبخشی برای مدیریت بحران مورد استفاده قرار گیرد.

روش بررسی

این مطالعه توصیفی - مقطعي^۱ به صورت گذشته نگر^۲ با هدف تعیین میزان نیازهای توانبخشی در مجروحین زلزله بم از طریق بررسی پرونده‌های بیماران منتخب انجام شد.

ابتدا از بین کلیه بیمارستانهایی که پذیرای مجروحین زلزله بم بودند تعداد چهار بیمارستان به صورت تصادفی انتخاب و سپس با مراجعه به آن بیمارستانها، پرونده‌های مجروحین زلزله بم در بررسی قرار گرفت. سپس کدهای بیمارستان که بر اساس کد گذاری « تقسیم‌بندی

جدول ۱- شکستگی های اندام فوقانی در زلزله ۱۳۸۲ بم و دوره توانبخشی و نیازهای ارتوپدی فنی آنان

نوع بریس (زمان به هفته)	تعداد در مجموع (به هفته)	دوره توانبخشی زلزله بم	نوع شکستگی اندام فوقانی زلزله بم
اسلينگ(۴-۶)	۱۰-۱۲	۱۲۰	شکستگی ترقه
اسلينگ(۴-۶)	۱۰-۱۲	۲۰	شکستگی اسکاپولا
اسلينگ(۶-۸)	۱۲-۴۸	۷۰	شکستگی انتهای فوقانی هومروس
سارمینتو (۸-۱۲)	۱۲-۱۶	۴۷۰	شکستگی تنه هومروس
البو کیج (۴-۶)	۱۲-۲۴	۱۰۰	شکستگی انتهای تحتانی هومروس
البو کیج (۴-۶)	۱۰-۱۲	۶۰۰	شکستگی انتهای فوقانی اولنا
البو کیج (۴-۶)	۶-۱۲	۲۰	شکستگی انتهای فوقانی رادیوس
البو کیج (۴-۶)	۱۲-۲۴	۷۰	شکستگی تنه رادیوس
نایت (۶-۸)	۱۲	۲۳۰	شکستگی انتهای تحتانی رادیوس
نایت (۶-۸)	۱۲	۱۰	شکستگی انتهای تحتانی رادیوس و اولنا
نایت (۶-۸)	۱۲	۲۸۰	شکستگی های مرکب ساعد
گاتر (۶-۸)	۱۲	۵۱۰	شکستگی مج دست و دست
		۲۵۰۰	جمع

جدول ۲- شکستگی های اندام تحتانی در زلزله ۱۳۸۲ بم و دوره توانبخشی و نیازهای ارتوپدی فنی آنان

نوع بریس	تعداد در زلزله بم	دوره توانبخشی (به هفته)	نوع شکستگی اندام تحتانی
کراج	۱۵-۳۰	۲۲۰	شکستگی پری تروکانتریک فمور
کراج	۱۶-۲۰	۹۰	شکستگی ساب تروکانتریک
کراج	۱۲-۱۶	۷۰۰	شکستگی تنه فمور
کراج	۱۰-۲۰	۲۷۰	شکستگی انتهای تحتانی فمور
کراج	□۱۵-۲۰	۷۶۰	شکستگی فمور (محل نامشخص)
کراج، پی تی بی	۱۴-۲۰	۱۲۳۰	شکستگی تنه تیبیا
-----	**	۳۰	شکستگی فیبولا به تنهایی
کراج، پی تی بی	۱۲-۱۸	۲۱۰	شکستگی انتهای تحتانی تیبیا
کراج، پی تی بی	۱۴-۲۴	۳۱۰	شکستگی انتهای فوقانی تیبیا
کراج، پی تی بی	۱۶-۲۴	۱۵۰	شکستگی مالٹول داخلی
کراج، پی تی بی	۱۲-۱۶	۹۰	شکستگی مالٹول خارجی
کراج، پی تی بی	۱۴-۲۰	۲۵۰	شکستگی ساق (محل نامشخص)
کراج، بریس کوتاه ساق	۱۲-۱۶	۸۰	شکستگی مج پا (محل نامشخص)
کراج، بریس کوتاه ساق	۴-۶	۲۵۰	شکستگی متاتارس ها
کراج، بریس کوتاه ساق	۱۲-۱۶	۲۰	شکستگی کالکانثوس
کراج، بریس کوتاه ساق	۱۲-۱۶	۲۰	شکستگی تالوس
-----	۴-۶	۲۰	شکستگی انگشت بزرگ
-----	۴-۶	۳۰	شکستگی سایر انگشتان
		۵۱۰۰	جمع

□ تخمینی (به دلیل نامشخص بودن محل دقیق شکستگی در استخوان مربوطه)

* پروتکل توانبخشی خاصی برای این بیماران یافت نشد.

جدول ۳- شکستگی های ستون فقرات در زلزله ۱۳۸۲ بهم و دوره توانبخشی و نیازهای ارتودپدی فنی آنان

نوع شکستگی تنہ و ستون فقرات	تعداد در زلزله بهم	دوره توانبخشی (به هفته)	نوع بریس
شکستگی تنہ (دنده، استرنوم و مهره های پشتی)	۲۳۰	۱۲-۲۴	تی ال اس او
شکستگی مهره های ستون فقرات کمری	۳۶۰	۱۲-۲۴	جوت
شکستگی مهره های ستون فقرات گردنی	۲۰۰	۱۲-۲۴	کولار سخت
شکستگی لگن	۵۶۰	۱۲-۲۴	جوت
شکستگی لگن و ستون فقرات کمری	۵۸۰	۱۲-۲۴	جوت
جمع	۱۹۱۰	---	--

جدول ۴- نوع و تعداد درفتگی ها در زلزله ۱۳۸۲ بهم و دوره توانبخشی و نیازهای ارتودپدی فنی آنان

نوع درفتگی	تعداد در زلزله بهم	دوره توانبخشی (به هفته)	نوع بریس
درفتگی مفاصل ستون فقرات گردنی	۱۱۰	۱۲-۲۴	هارد کولار
درفتگی مفاصل ستون فقرات پشتی	۱۰	۱۲-۱۴	تی ال اس او
درفتگی مفاصل ستون فقرات کمری	۱۳۰	۱۲-۱۴	جوت
درفتگی مفصل هیپ	۴۶۰	۶-۱۲	--
درفتگی مفصل زانو	۱۱۰	۶	ایموبیلایزر
درفتگی مفاصل مج پا	۵۰	۱۲-۱۶	بریس کوتاه
درفتگی مفاصل پا	۷۰	۱۲-۱۶	بریس کوتاه
درفتگی مفصل اکرومیوکلاویکولار	۵۰	۱۰-۱۲	اسلینگ
درفتگی مفصل شانه	۳۰	۲-۶	اسلینگ
درفتگی سر رادیوس	۳۰	۱۲-۲۴	البو کیچ
درفتگی مفاصل مج دست و دست	۸۰	۱۲-۱۴	کوکاپ
جمع	۱۱۳۰	---	--

جدول ۵- نوع و تعداد ضایعات بافت نرم و دوره توانبخشی و ارتزهای مورد نیاز در مصدومین زلزله بهم در سال ۱۳۸۲

ضایعات بافت نرم (کوفنگی و کشیدگی)	تعداد	دوره توانبخشی (به هفته)	نوع بریس
کوفنگی کمر و لگن	۱۳۰	۱۲	ال اس او
کوفنگی ساعد	۲۰	۱۲	کوکاپ
کوفنگی دست و مج دست	۵۰	۱۲	کوکاپ
کوفنگی ران	۱۰	۱۲	--
کوفنگی ساق	۴۰	۱۲	--
کوفنگی پا و مج پا	۴۰	۱۲	انکل ساپرت
کشیدگی خم کننده های بلند انگشتان (ساعد)	۱۰	۱۰-۱۲	کوکاپ
کشیدگی عضله چهار سر	۱۰	۱۲	--
پارگی منیسک	۴۰	۶-۱۲	ایموبیلایزر و زانو بلند
کشیدگی ریاط های صلبی زانو	۸۰	۴۸	مفصل دار
کشیدگی عضلانی در سطح ساق	۲۰	۱۲	--
کشیدگی ریاط های مج پا	۱۰	۳-۷	انکل ساپرت
آسیب عضله و تاندون در ناحیه غیر مشخص از بدن	۱۱۰	۱۲	--
جمع	۵۷۰	---	--

قطع عضو:

در زلزله بم صد نفر مبتلا به قطع عضو بودند که از این میان ۵۰ درصد قطع در سطح انگشتان (۱۰ درصد دست و ۴۰ درصد پا) و ده درصد در سطح زانو و در سطح ساعد و ساق هر کدام ۲۰ درصد بود.

کلیه افراد قطع عضو باید طی یک دوره شش ماهه به صورت زیر توانبخشی گردند: روز اول الی پنجم، دریافت پوشش سخت و آموزش‌های قبل از تحويل پروتز و فیزیوتراپی، بیمار در هفته دوم بخیه‌هایش برداشته می‌شود و باید در این زمان برایش پروتز ساخته شود. در هفته سوم الی ماه سوم باید فیزیوتراپی، کاردیمانی و ارتوپدی فنی برای آموزش نحوه راه رفتن به فرد آموزش داده شود و در ماه چهارم این خدمات می‌تواند برای آموزش نحوه استفاده از پروتز در فعالیت‌های روزانه مورد استفاده قرار گیرد. از ماه ششم به بعد نیز این بیماران باید تحت مراقبت و کنترل‌های دوره‌ای برای پیشگیری از عوارض عضو باقی مانده قرار گیرند (۱۰، ۹).

بحث

در این مطالعه بررسی یک دهم جمعیت آسیب دیده (سه هزار نفر حجم نمونه در مقابل سی هزار نفر آسیب دیده) نشان داد که شکستگی و در رفتگی شایع‌ترین پیامد زلزله شهرستان بم در سال ۱۳۸۲ بوده است (۶۳/۷۴ درصد).

در این مطالعه درصد شیوع مردان مصدوم ۵۷/۴ درصد ذکر شده است که با مطالعه پیروی در مورد زلزله روبار (۵۷ درصد، ۴۱۲ نفر از افراد شرکت کننده در مطالعه نامبرده) همخوانی دارد. در این مطالعه همچنین ۴۲/۳ درصد از مصدومین زن بوده که با زلزله روبار (۴۳ درصد، ۳۱۱ نفر) همخوانی دارد (۱۱).

کورت و همکاران در سال ۲۰۰۲، در مطالعه‌ای به بررسی بیماران ارجاع

منابع:

- 1- Kurt N, Kucuk HF, Celik G, Demirhan R, Gul O, Altaca G. Evaluation of patients wounded in the 17 August 1999 Marmara earthquake. *Ulus TravmaDerg.* 2001 Jan 7; (1): 49-51.
- 2- Word Health Organization (2002), Gender and Health in Disaster, Department Of Gender and Women Health Of WHO
- 3- Pynset PB, Fairbank JT, Carr A. J. (1999), Classification of Musculoskeletal Trauma Planta Tree.
- 4- United Nation. Disaster Response Plan for the Islamic Republic of Iran (1997).
- 5- سایت اطلاع رسانی وزارت کشور. تاریخ دسترسی به سایت ۸۴/۸/۲۱
- 6- Tidswell ME. (1992) Cashs Text Book of Orthopedic and Reumatology for Physiotherapists. Mosby, 1992. p383-406
- 7- Hoppenfeld S, Murthy V.S. (2000), Treatment and Rehabilitation of Fracture. Lippincott Williams & Wilkins
- 8- Zachazewski JE. (1996) Athletic Injury and Rehabilitation. WB Sanders Company
- 9- Engstrom B, Van de Ven C. (1999). Therapy for Amputees. (3rd edition) Chirchil Livingstone, 1999
- 10- Engstrom B, Van de Ven C. (1985). Physiotherapy for Amputees the Rohampton Approach. Chirchil Livingstone, 1985
- 11- پیروی، ح. دوایی، م. هاشمی، م. مختاریان، م. نیک خلق، ب. (۱۳۷۶) بررسی ضایعات جسمی مجروحان زلزله روبار. پژوهش در پزشکی، سال ۲۱، صص ۲۸۱ تا ۲۹۱
- 12- Kurt N, Kucuk HF, Celik G, Demirhan R, Gul O, Altaca G. Evaluation of patients wounded in the 17 August 1999 Marmara earthquake. *Ulus Travma Derg.* 2001 Jan; 7(1):49-51.

شده به بیمارستان کارتال II، تا یک ماه پس از زلزله مارمارای ترکیه پرداختند. تعداد بیماران مورد بررسی در این مطالعه ۶۹۸ نفر بودند. در این میان ۲۳/۱ درصد له شدگی، ۱۶/۸ درصد شکستگی اندام‌ها، ۱۶/۱ درصد شکستگی لگن و ستون فقرات و ۴۵/۵ درصد آسیب داخل شکمی داشتند (۱۲).

مقایسه مطالعه کورت و مطالعه حاضر بیانگر شیوع بیشتر شکستگی‌ها در مطالعه حاضر و در زلزله بم می‌باشد. (۶۳/۷۴ درصد در زلزله بم و ۳۲/۹ درصد در زلزله مارمارای ترکیه) و در مقابل ضایعات بافت نرم در زلزله ترکیه بیشتر از زلزله بم بوده است. (۲۳/۱ درصد در مارمارا و ۳/۱۷ درصد در بم) این مقایسه بیانگر شیوع بیشتر شکستگی‌ها در زلزله‌های شدیدتر است.

محدودیت پژوهش حاضر این است که بخشی از موارد به ضایعات بدون تشخیص بر می‌گردد. این ضایعات در کد بندی آی.سی.دی ویرایش دهم عدد سمت راست آنها ۹ است. در این موارد نیز توانبخشی بر اساس گروههای مشابه تخمین زده شده است. مثلاً در شکستگی فمور محل نامشخص^۱ توانبخشی شکستگی شفت فمور^۲ ذکر شده است.

نتیجه گیری

از آنجایی که عدم انجام توانبخشی به موقع می‌تواند موجب عوارض درازمدت گردد، تشکیل کلینیک‌های توانبخشی صحرایی در محل زلزله‌های مشابه جهت ارائه توانبخشی سریع به بیماران توصیه می‌گردد. از تخمین تعداد آسیب دیدگان در هر زلزله، می‌توان با توجه به نتایج این طرح نوع و تعداد آسیب‌ها را تقریباً مشخص نمود. علاوه بر این میزان تجهیزات، تعداد پرسنل و مدت زمان استقرار را برای این کلینیک‌های توانبخشی موقت تعیین نمود.

¹- سایت اطلاع رسانی وزارت کشور. تاریخ دسترسی به سایت ۸۴/۸/۲۱

²- Tidswell ME. (1992) Cashs Text Book of Orthopedic and Reumatology for Physiotherapists. Mosby, 1992. p383-406

³- Hoppenfeld S, Murthy V.S. (2000), Treatment and Rehabilitation of Fracture. Lippincott Williams & Wilkins